

ת"פ 49587/09/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 49587-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד הנאשם		פלוני-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד פאולה ברוש

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה סתם -בן זוג לפי סעיף 379 ביחד עם 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 21.9.20 בעקבות ויכוח בין הנאשם לבת זוגתו (להלן: "המתלוננת") סירבה למסור לנאשם את הטלפון הסלולארי שלה במטרה לבדוק שיחת טלפון שלה עם ידי שלה. בעקבות כך, דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה בחדר השינה, סטר על פניה בעוד המתלוננת צועקת לו שיחדל ממעשיו.
3. ביום 22.11.21 הוגשה הודעה מטעם שירות המבחן לפיה הנאשם סירב לשתף פעולה ועל כן לא עלה בידם להכין תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.
5. מתסקיר שירות המבחן מיום 18.7.21 עלה כי הנאשם, בן 34, גרוש ללא ילדים מתגורר עם אמו. עובד במלון לאונרדו בבאר שבע בתפקיד אחראי תחזוקה. הודה במיוחס לו בכתב האישום. הסביר את מעשיו על רקע תחושתו שהמתלוננת מסתירה ממנו משהו. לאחר האירוע שמר על קשר עם המתלוננת אף בהמשך החליטו להיפרד. החל מחודש ספטמבר 2020 הגיע לטיפול במרכז למניעת אלימות, לא מגדיר עצמו אדם אלים, אך שיתף פעולה. המתלוננת מסרה כי היה מדובר באירוע אלימות יחיד. שירות המבחן התרשם שהנאשם לא הבין

לעומק את חומרת העבירות ואת ההשלכות הקשות שלהם וללא טיפול עמוק הסיכון התנהגות אלימות במשפחה גבוה.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 27.10.22 עלה כי הנאשם הופנה על ידם לבית נועם אך לא הגיע לשתי פגישות שנקבעו עמו בבית נועם. בעקבות כך זומן הנאשם לשירות מבחן והובהרה לו חשיבות שיתוף הפעולה. הנאשם נשלח שוב לבית נועם והתרשמות גורמי הטיפול בבית נועם עלה כי הנאשם מביע קושי להביא עצמו לטיפול ולשתף אודות החלקים הכוחניים שבו. לאור האמור המליץ שירות המבחן על המשך טיפול ביחידה לטיפול באלימות במשפחה ולשילוב בקבוצת טיפול בשירות המבחן. כמו כן המליץ שירות המבחן על עונש של"ץ.

7. מתסקיר שירות המבחן מיום 14.11.21 עלה כי הנאשם בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה אך טרם הצליח להבנה אודות דפוסיו הבעייתיים כפי שבאו לידי ביטוי אף בראיון הקבלה לבית נועם. לא הציג בפני שירות המבחן אישור כלשהו לפיו הרשעתו תפגע בפרנסתו.

8. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.12.21 עלה כי הנאשם נפלט מהטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בשל חוסר שיתוף פעולה. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן אך הנאשם התקשה להכיר בדפוסיו האלימים והתקשה לשתף פעולה. ללא טיפול עמוק. שירות המבחן התרשם כי ללא טיפול עמוק הסיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום האלימות במשפחה הינו גבוה. לאור האמור, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו לעונש של"ץ והמליץ כי הנאשם יועמד תחילה בתקופת ניסיון טיפולי למשך שלושה חודשים בקבוצה לגברים אלימים.

9. מתסקיר שירות המבחן מיום 18.9.22 עלה כי הנאשם שולב בקבוצת אלימות זוגית בשירות המבחן החל מחודש מאי 2022. במהלך התקופה הביע קושי להגיע למפגשי הקבוצה ולהתחבר לדפוסיו האלימים. בעקבות כך נערכו עם הנאשם מספר שיחות וניתנה לו הזדמנות. עוד ציין שירות המבחן כי בתקופה האחרונה הנאשם הקפיד על הגעה סדירה למפגשי הקבוצה. לאור האמור שירות המבחן שוב המליץ על הטלת עונש של"ץ.

10. מתסקיר שירות המבחן מיום 20.10.22 עלה כי הנאשם תופס עצמו כאדם נורמטיבי והרשעתו תפגע בדימויו העצמי. לא הציג אישורים לפגיעה בפרנסתו אך מסר כי הרשעה תפגע בפרנסתו. לאור האמור, לפני משורת הדין, המליץ שירות המבחן על אי הרשעת הנאשם.

טיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה סבר כי מתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים בפועל ובשים לב להיעדר עבר פלילי עתר לגזירת עונשו בחלק התחתון של המתחם לצד מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננת. התנגד לביטול הרשעת הנאשם. הפנה בטיעוניו למספר פסקי דין בתיקים חמורים יותר.

12. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בעבירות אלימות במשפחה ברף הנמוך ביותר ובהתאם מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן ביקשה לסטות מהמתחם מטעמי שיקום ולהורות על ביטול הרשעת הנאשם והפנתה למספר פסקי דין. טענה כי הרשעתו תפגע בדימויו העצמי. טענה כי אין צורך להצביע על נזק קונקרטי ולמעשה ביקשה להסתמך על דברי הנאשם בפני שירות המבחן לפיהם הרשעתו תפגע בפרנסתו גם אם לא תמך טענתו במסמכים. מסרה כי הנאשם עובד כיום כמנהל תחזוקה במלון לאונרדו וענישה של עבודות שירות תהיה הרסנית עבורו. ציינה כי עד היום הנאשם משולב בקבוצה טיפולית.

13. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ציין כי עדיין משולב בטיפול ומקבל כלים לחיים. מצוי כיום בזוגיות חדשה.

סוגיית ביטול ההרשעה

14. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"), לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת המבחן") ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן, או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

15. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים, (ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**)

16. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו, הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים אשר בניהם, התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה (ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' אלון חסן**)

17. אם כן, הרי שעל הנאשם להוכיח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לפרנסתו כתוצאה מהרשעתו. וכך נקבע ברע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל**:

**"החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החרג
שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים
כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם".**

18. הנאשם טוען לפגיעה בפרנסתו, שתיגרם כתוצאה מהרשעתו, אך משלא הניח כל אסמכתא לכך שהרשעתו עלולה לפגוע בעבודתו, הרי שלא התרשמתי מקיומו של נזק קונקרטי ואף לא נזק כללי. בקשר זה אפנה לרע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל**:

"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"

19. בנסיבות האמורות, טענות הנאשם כי הרשעתו בדיון תפגע בפרנסתו הינה בבחינת "תרחיש תיאורטי" שאין להסתפק בו כאשר בוחנים בקשה של נאשם לביטול ביטול הרשעתו. ובהקשר זה ראו למשל רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל.

20. בכל הנוגע לחומרת העבירה, הרי שמדובר בעבירת אלימות במשפחה, עבירה שקיים אינטרס ציבורי משמעותי בהרתעה היחיד והרבים בעניינה. ברע"פ 6002/22 ריאבנקו נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בכך שצבט את אשתו בחוזקה, ועיקם את ידה עד שבכתה. הנאשם ביקש את ביטול הרשעתו. בקשתו נדחתה ובית המשפט העליון קבע כי:

"אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג."

21. זה המקום לציין כי חרף היותו של תסקיר המבחן אחד ממערכת השיקולים אותה צריך בית המשפט לשקול, הוא אינו מחויב לקבל המלצותיה (ראו רע"פ 8748/10 בדר נמירי נ' מדינת ישראל). הדברים נכונים ביתר שעה, שעה שהמלצת שירות המבחן הינה לפני משורת הדין - נימוק מוזר למדי, בשים לב לכך ששירות המבחן אינו מומחה לדיון.

22. לא אוכל לקבל את עמדת שירות המבחן ובאת כוח הנאשם, לפיה יש מקום להימנע מהרשעה מקום בו הרשעה עלולה לפגוע בתפיסה העצמית ובדימוי העצמי של הנאשם, משום שעמדה זו נדחתה בפסיקת בית המשפט העליון. ראו למשל רע"פ 9042/17 עאבד נ' מדינת ישראל.

23. אשר על כן, הן בשים לב לטיב העבירה והן בשים לב להיעדר נזק קונקרטי, אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשי הנאשם אשר בוצעו בסמיכות זמנים מהווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

25. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

26. הערכים המוגנים, בעבירת תקיפת סתם - בן זוג, שנפגעו ממעשי הנאשם, הינם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, שלווה חייה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה וכבודה. ביחס לעבירת אלימות במשפחה נקבע ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה"

חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"

ראו גם רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל שם נקבע כי:

"עבירות האלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות הכל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו".

27. מידת הפגיעה בערכים הללו, בנסיבות בהן מדובר באירוע יחיד, ברף אלימות לא גבוה ובהיעדר חבלות, הינה ברף הבינוני-נמוך.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

28. מחד גיסא, מדובר באירוע, יחיד, קצר בזמן, לא מתוכנן והנאשם אף לא הסב חבלות למתלוננת. מאידך גיסא, שקלתי לחומרה את העובדה שמדובר באלימות כלפי בת זוג. את פערי הגילאים בין הנאשם שהיה אז כבן 34 בעוד המתלוננת הייתה אז כבת 20 (כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן), ואת המניע שמלמד על יחס של קנאה ורכושנות ביחס לבת הזוג.

מדיניות הענישה הנהוגת

29. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת תקיפה סתם של בן זוג - 4 שנים.

30. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת תקיפת בת זוג :

א. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה, ונידון לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ממושך.

ב. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה לעבר מיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה, ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל. באותו עניין היה הנאשם נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת לא לקח אחריות על מעשיו. כמובן יש לקחת בחשבון כי מדובר באירוע חמור יותר מעניינו של הנאשם שבפניו.

ג. ע"פ 11897-09-18 אשרף סלאחי נ' מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם בתקיפת בת הזוג ואף בעבירת איומים ונידון ל - 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ד. בת"פ (רמלה) 56603-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שתקף את בת זוגו, בידה ובירכה באמצעות כפכף. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ה. בת"פ (ק"ג) 17560-12-15 **מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב שויחט** הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שבמהלך ויכוח סטר בחוזקה על פניה של בת זוגו, ובהמשך אף תקף את אב הבית שהעיר לו על התנהגותו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו במסגרת הסדר, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית.

ו. ת"פ (ק"ש) 21913-11-17 **מדינת ישראל נ' קדוש** שם הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש בכך שעיקם יד המתלונן והוציא ממנו את מכשיר הטלפון שלו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.

31. ודוק, לא נעלמו מעיני פסקי דין שונים בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד בעבירה מסוג זה. יחד עם זאת, בנסיבות העניין אין זה ראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי, לא רק בשל כך שעונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת האלימות במשפחה הוא 4 שנים, להבדיל משנתיים מאסר בגין תקיפה סתם, ולא רק בשל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות במשפחה כפי שנקבע בין השאר בע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** ולאחרונה ראה רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, אלא גם בשל המכניזם לקביעת מתחם העונש ההולם כפי שהתווה המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין.

32. ככלל, על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע סוג העבירה הרלוונטי יהיו ברף הנמוך ביותר. כך למשל, אין אקט פיזי אלים אחד כסטירה בודדת או דחיפה בודדת, כאקט פיזי משולב המכיל שתי פעולות אלימות - סטירה ודחיפה גם יחד. אין אלימות בין בני זוג באותו גיל כאלימות בין בני זוג ביניהם פערי גילאים משמעותיים. אין אלימות כלפי בת זוג בוגרת כאלימות כלפי בת זוג הנושקת לגיל הקטניות. ואין אלימות במשפחה בעקבות ריב סתמי בין הצדדים לבין אלימות במשפחה הנובעת ממניע של קנאה או רצון לקבל שליטה על חייה הפרטיים של המתלוננת. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בשני אקטים פיזיים שבוצעו כלפי המתלוננת. נתתי דעתי לפערי הגילאים. נתתי דעתי לגילה הצעיר של המתלוננת שנשק אותה העת לגיל הקטניות ואף נתתי דעתי למניע הפסול שלא אחת מוביל לתוצאות חמורות הרבה יותר.

33. בנסיבות הללו, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על המרחב הזוגי, כמרחב נקי מאלימות מכל סוג.

34. לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש הראוי נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות, לבין 6 ח' מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

סטייה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא.

כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

35. הכלל הוא שעל נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחריגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל. וכן ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל. הגם שהנאשם עבר הליך טיפולי, לא התרשמתי משינוי עמוק. לאורך הליך השיקום הנאשם לא התייבב לחלק מן הפגישות, ובמהלכו אף לא הצליח להתחבר לדפוסיו האלימים, והחל לעשות כן רק בעת האחרונה, ולמעשה ההתרשמות האחרונה של שירות המבחן מן המשיב היא שללא טיפול עמוק והבנת חלקו ואחריותו הסיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום האלימות הזוגית הינו גבוה.
36. משזה נאמר, וודאי שיהיה מקום להתחשב בהליך הטיפולי שעבר הנאשם בשלב קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

37. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו.
38. הנאשם שולב בטיפול אצל שירות המבחן. הליך הטיפול היה ממושך וידע בעיקר עליות אך גם מורדות, הן מבחינת מחויבות הנאשם לטיפול והן מבחינת הקושי להתמודד עם דפוסיו האלימים. בסופו של יום, הצליח להתמיד בטיפול ושירות המבחן התרשם מתחילתו של שינוי תפיסתי אצל הנאשם.
39. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

סוף דבר

40. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 45 ימי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות בעמותת יחדיו דימונה ברחוב מג' המפעלים 28, הנאשם יתחיל את ריצוי עונשו ביום 1.1.23.
- ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או חמישה ימי מאסר תחתו. הקנס ישולם החל מיום 1.2.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו בחמישה תשלומים חודשיים שווים.

ו. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ שישולם עד ליום 1.2.2023.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.